

► **Janez Janša (v sodelovanju z Quentinom Drouetom)**
C'était un rendez-vous (déjà vu), 2007

Leta 1976 je francoski režiser Claude Lelouch posnel kratek, 9-minutni film z naslovom *C'était un rendez-vous*. Film je bil posnet v Parizu v zgodnjih jutranjih urah in prikazuje vratolomno vožnjo po mestnih ulicah, posneto iz subjektivnega gledišča s kamero, pritrjeno na sprednjem delu avtomobila, ki ga nikoli ne vidimo. Ob koncu dirke voznik izstopi iz avtomobila, ravno še pravi čas, da objame privlačno plavolasko. Med svojo divjo vožnjo avtomobil straši pešce, plaši golobe in vsepovprek krši cestnoprometne predpise, ne upošteva semaforjev in enosmernega prometa, zapelje na pločnik in nevarno prehiteva. Avtomobila nikoli ne vidimo, vendar je po hrumenju motorja jasno, da gre za Ferrarija.

Aprila 2007 se je slovenski umetnik Janez Janša odpravil v Pariz posnet remake filma *C'était un rendez-vous*. Tako kot izvirnik je tudi video dolg 9 minut, ima isto zvočno podlago, isti uvodni napis in nas popelje po isti poti kot Lelouch. Razlika pa je v gledišču kamere, ki je postavljena veliko bližje površini ceste, in ob koncu videa, ko se vozilo ustavi in prispemo na zmenek: tokrat nas ne pričaka privlačna plavolaska, temveč želva. Po Janševih besedah je bil remake posnet s kamero, pritrjeno na oklep grške kornjače, ki je "dirkala" po ulicah (s hitrostjo, ki ni nikoli preseгла 0,32 km/h), nato pa je film strnil na dolžino 9 minut. Kot v izvirniku se tudi tu "ne upošteva rdečih luči, krši enosmerni promet in prečka sredinsko črto".

S *C'était un rendez-vous (déjà vu)* Janez Janša ni ustvaril zgolj remake nekega medijskega izdelka, to je filma Clauda Leloucha. Reinterpretacija ne obravnava Lelouchevega *C'était un rendez-vous* kot dokončan izdelek, temveč kot *odprto* delo, ki obsega tudi postopek izdelave in legende, ki jih je porodilo in spretno ohranjalo več kot 30 let.